

ser paa det, at indskrænke Tilsynet til de Steder, hvor det kunde gjøre Nytte, og var nødvendig, men ogsaa at udvide Tilsynet til de Steder, derunder indbefattet mange Herregaarde, hvor Tilsynet var nyttigt og nødvendigt. Jeg skal nu ikke fra mit Standpunkt have Noget imod, at der i denne Paragraf, i Stedet for, at der nu staar: „Bestemmelserne i denne Lov kunne af vedkommende Overprøvhed gjøres anvendelige paa andre Bedrifter“ o. s. v. — kommer til at staa, at „Bestemmelserne i denne Lov skulde gjøres anvendelige paa andre Bedrifter end de i ovennævnte Paragraf omhandlede Meierier, for saa vidt der fra disse sælges eller til disse indkjøbes Mælk“. Deraf vilde Følgen jo blive den, at alle Herregaarde kom med her ind under, fordi man kan sige at alle Herregaardene sælge Mælk, selv om det kun er til enkelte Husmænd, og her ind under vilde ogsaa komme de Bøndergaarde — det være større eller mindre — som saaledes sælge Mælk. Men derimod vil der ved en saadan Redaktion være udelukket alle de mangfoldige mindre Meieribrug, hvor der ikke sælges og indkjøbes Mælk. Derved vilde altsaa Tilsynet dog blive holdt indenfor passende Grændser, saaledes at de tre Tilsynshavende ikke fik det vidtløftige Arbejde at gaa hvert eneste Meieribrug igjennem. Men jeg skal ikke undlade at henpege paa, at ved en saadan Redaktion vilde ogsaa de Meierier komme ind under Loven, som sælge til Andelsmeierierne, og som altsaa hjemme have en meget reduceret Anvendelse af Mælk til Forvandling til Smør og Ost. Det er altsaa paa en Maade en Ulempe og en Uregelmæssighed, men jeg kan dog ikke indse, at den er saa stor, at den kan afholde fra at gaa til det, jeg foreslaar; thi selv om de kun tjærne en Gang om Dagen, kunne de ogsaa til en vis Grad falde ind under Loven og være underkastet Tilsyn med en vis Nytte. Endvidere vil efter min Mening falde ind under Loven de Meieribrug, der danne sig paa Kjøbstædernes Grund, i Hovedstaden og andet Steds, og det vil ogsaa være overordentlig nyttigt, at der der anvendes al muligt Tilsyn og al mulig Kontrol. Jeg skal indskrænke mig til disse Bemærkninger. Der er jo talt nok om Lovens store Nytte og om det Dusselige i, at den snart maatte se Lyset.

C. Ravn: Jeg skal tillade mig at fremsætte nogle Bemærkninger i Anledning af, hvad der er udtalt. Det ærede Medlem fra Odder (Bjørnbat) vilde nok mene, at Andelsmeierier behøvede ikke at komme ind under disse Bestemmelser, da de i Almindelighed ere ordnede paa en saa god Maade,

at de ikke behøvede saadanne Bestemmelser. Jeg tror ganske vist, at baade Andels- og Fællesmeierierne ere underkastede den samme Lov. Jeg skal indrømme ham, at der er Forskiel paa Andels- og Fællesmeierierne. Ved Andelsmeierierne er det nemlig alle de Andelshavende, som have Interesse af at gjøre Forholdene saa gode som muligt for at faae det bedst mulige Produkt, men ved Fællesmeierierne er der den Forskiel, at der gjerne kun er En, nemlig Fællesmeieristen, medens de, der levere Mælken til Fællesmeieriet, ikke have den Interesse i det i det Hele taget. Men begge have det tilfælles, at de nødes til at tage alle disse Forholdsregler, forudsat, at de ville levere et Produkt, der kan staa sin Prøve. Og det viser sig ogsaa overalt, at hvor Meierierne — og det gjælder særlig de først anlagte — have opdaget, at der har været Ulemper i en eller anden Henseende, have de afhjulpet disse. Derfor slutter jeg saadan: Naar Folk i sin Almindelighed baade af sundt og fornuftige Grunde og af Nødvendighedsgrunde nødes til at indtage det Standpunkt i Forholdet, som Loven her paabyder, ser jeg ikke, hvorfor Loven skal være. Lad mig nævne et Exempel. Fordi man nu næsten Allesammen anser det for hensigtsmæssigt at gaa i Byer, ser jeg ikke, at man derfor behøver at have en Lov, der paabyder, at herefter skulde Alle gaa i Byer. Det kan jeg ikke forstaa. Det ærede Medlem mente, at der var mange Ting, der særlig burde tages i Betragtning, „og“, sagde han, „nu overfor Brøndene“. Men her fordybede han sig rigtig nok i de forskellige Ulemper, der kunne være ved Brønde, og som ligetrem fremkomme af Naturforhold, daarlige Jordbund eller Lignende; men det er der jo slet ikke Tale om. Her er kun Tale om det Tilløb, der er til Brøndene. Jeg gad nu se, hvad det er for grifede Meierier, det ærede Medlem kjænder — jeg kjænder dem ikke; om det er paa hans Egn, det veed jeg ikke, men jeg betvivler det; men det maa vel være saadan, siden han har set dem — at de ikke skulde sørge for at faae det daarlige Afløb til Brøndene afledet. Jeg vilde gjerne have at vide, hvor der er en enkelt Mand, der staar for et Meieri, eller en Bestyrelse for et Meieri, som kan se, at der er daarligt Afløb til Brønden, og ikke vil afhjælpe det. Det behøve vi ingen Lov til. Men, siger han, nu er det vel saaledes, at de Fleste — det vil han dog indrømme — indrette det, som de skulle, og jeg tror nok, de ville komme til det Allesammen, selv om de endnu ikke ere komne ind paa det — men der er dog alligevel en hel Del Syndere, en hel Del Grise,